

Den af St. Croix Kolonialraads Flertal i dets Betænkning anbefalede Ordning af Dens finansielle Forhold til Moderlandet gaar ud paa, at St. Croix Kommune, næst at befries for sine Gældsforpligtelser overfor Staten og Aktionærerne i Fællessukkerlojeriet, bevarer sin tidligere selvstændige Stilling, saaledes at Statskassen overtager en saa stor Del af Udgifterne, at Kommunen bliver i Stand til at udrede det resterende ved Hjælp af de bestaaende Indtægter, i hvilken Henseende særlig fremhæves de militære Udgifter og Gubernørens Lønning m. m. Selv affet fra, at der efter dette Forslag ifølge Regnskabsopgørelserne for Finansaarene 1884—85 til 1888—89 vilde fremkomme et gennemsnitlig aarligt Overstud af omtrent \$ 11,000 for St. Croix Kolonialkasse, vilde en saadan Ordning have den væsentlige Mangel, at et fast finansielt Grundlag ikke derved vilde tilvejebringes, idet der, naar Kolonialraadet beholdt sin i Kolonialloven hjemlede Indflydelse paa Anvendelsen af Koloniens samtlige Indtægter, ikke vilde have nogen Garanti for, at der ikke tidligere eller senere vilde behøves yderligere Tilskud af Statskassen til Opnaaelse af Formaal, som Moderlandet i sin egen Interesse maatte kræve opfyldte, men hvortil der under den i Kolonialraadets Betænkning foreslaede Ordning muligvis vilde mangle fornødne Midler i Koloniens Indtægter, og Regeringen har derfor ikke kunnet adoptere dette Forslag.

Et Mindretal i Kolonialraadet har udtalt sig for Lovforslagets Ophøjelse til Lov med forskellige Modifikationer, sigtende til at tilvejebringe en formentlig nødvendig Ligevægt mellem de den eventuelle Kommunekasse tillagte Indtægter og Udgifter. Dette Forslag er baseret paa et Kolonialraadene med Lovforslaget forelagt Udkast til Fordeling af Indtægter og Udgifter, paa Grundlag af Gennemsnittet for Finansaarene 1884—85 til 1887—88, det den Gang sidst afsluttede Regnskabsaar, efter hvilket der vilde blive tillagt for St. Croix Vedkommende: Statskassen Indtægter til Beløb \$ 94,032. 62 cts. mod Udgifter \$ 136,857. 73 cts., Kommunekassen Indtægter til Beløb \$ 61,322. 16 cts. mod Udgifter \$ 64,944. 43 cts., medens der som Grundlag for nærværende Lovforslag endvidere er benyttet Resultaterne af det senere afsluttede Regnskab for 1888—89, hvorved nogen Afvigelse i Summerne er bevirket. Stønt det berørte Mindretalsforslag i Princippet følger den af Lovforslaget anviste Vej, afsiger det dog derfra paa væsentlig Maaade deri, at de benyttede Indtægts- og Udgiftsbeløb, i Stedet for at hentes fra Regnskabskilder, ere anslaaede efter

et blot Støn om, hvad de kunne antages at ville blive, og det er kun ved et saadant Støn, at Mindretallet kommer til en forventet Underbalance for Kommunen af noget over \$ 12,000, hvis Dækning søges tilvejebragt ved de stillede Vædringsforslag. Smid- lertid er der i nærværende Lovforslag for saa vidt taget Hensyn til Mindretalsfor- laget, som den i Anordning af 29de December 1862 § 3 paabudte Stat af Arealer i Sukkerdyrkning (\$ 5,508. 22 cts.), der oprindeligt var paatænt tillagt Statskassen, her er overført til Kommunekassen.

Den af Flertallet i Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan vedtagne Udvalgsbetænkning lider ikke blot af let tvinefaldende Urigtigheder i Enkelthederne, men den er i det Hele udgaaet fra et saa fuldstændigt Fejlshyn paa Koloniens Forhold til Moderlandet, paa dens finansielle Forpligtelse ifølge Kolonialloven af 1863 og paa dens egen finansielle Stilling, at den aldeles ikke egner sig til at tages til Følge. At Kolonien, naar Statskassen paatog sig Udrebelen af de i Betænkningen anførte og i dens Underbilag Nr. 3 til ca. \$ 58,600 opgjorte Udgifter uden at oppebære nogen Indtægt af Den, vilde kunne tilvejebringe Balance i sit Budget, er naturligtvis rigtigt; men herom gælder, hvad foran er anført imod det væsentlig lignende Forslag af Flertallet i St. Croix Kolonialraad. Naar det derhos i Betænkningen er anført, at Medlemmer af Kolonialraadet vedvarende have protesteret imod Koloniens kostbare Administration og paa det indstændigste anbefalet Indskrænkning i alle Brancher, men at dette har været forgæves, saa er det faktisk Forhold det, at der — hvilke almindelige Øttringer om Uanseligheden af gennemgribende Besparselser der end maatte kunne være faldne fra enkelte Medlemmer af Raadet — af Kolonialraadet ingenfinde er paavist eller blot gjort Forsøg paa at paavise, hvorledes det blot ved Besparselser, uden Forøgelse af Skatter, skulde kunne være muligt at fjerne en Underbalance; der efter det sidst afsluttede Regnskab, 1888—89, har udgjort \$ 66,800. Det er dernæst saa langt fra, at den Opfordring til Besparselser, som allerede Koloniens økonomiske Tilbagegang i og for sig indeholdt, er bleven upaaagtet af Regeringen, at der ved dens Initiativ er i de sidste 10—11 Aar — det vil altsaa sige fra den Tid, da Koloniens Regnskabsbalance begyndte at faa et betænk- ligt Udseende — gennemført Besparselser til samlet Beløb af mere end \$ 20,000 aarlig, saa godt som udelukkende ved Inddragelse af Embeder og Bestillinger og ved Lønnings- nedsættelser, der ere gennemførte efterhaanden,